

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P9_TA(2022)0334

Toimet kestävän ja kilpailukykyisen vesiviljelyn kehittämiseksi EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. lokakuuta 2022 toimista kestävän ja kilpailukykyisen vesiviljelyn kehittämiseksi EU:ssa (2021/2189(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevista strategisista suuntaviivoista vuosiksi 2021–2030 (COM(2021)0236),
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta (COM(2021)0141),
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pelloilta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” (COM(2020)0381) ja siitä 20. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380) ja siitä 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman²,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640) ja siitä 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman³,
- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁴,

¹ EUVL C 184, 5.5.2022, s. 2.

² EUVL C 67, 8.2.2022, s. 25.

³ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁴ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

- ottaa huomioon Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2017/1004 muuttamisesta 7. heinäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139¹,
- ottaa huomioon merten aluesuunnittelun puitteista 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU²,
- ottaa huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY³ (lintudirektiivi),
- ottaa huomioon eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä 24. syyskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2009⁴,
- ottaa huomioon eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005⁵,
- ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁶,
- ottaa huomioon 22. syyskuuta 2021 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon strategisista suuntaviivoista EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehitykseksi,
- ottaa huomioon 1.–3. joulukuuta 2021 annetun alueiden komitean lausuntoluonnoksen kestävästä sinisestä taloudesta ja vesiviljelystä,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon Euroopan vesiviljelyn tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) Välimeren yleisen kalastuskomission Välimeren ja Mustanmeren kestävä kalastusta ja vesiviljelyä koskevan strategian 2030,
- ottaa huomioon EU:n vesiviljelyalaa koskevan avoimen koordinoitimenetelmän väliarvioinnin⁷,
- ottaa huomioon vuonna 2021 julkaistun erityiseurobarometrin 515 ”EU consumer habits regarding fishery and aquaculture products”,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2021 julkaistun kalatalousvaliokunnan (PECH) pyytämän selvityksen covid-19-pandemian vaikutuksista EU:n kalatalouteen ja vesiviljelyyn,

¹ EUVL L 247, 13.7.2021, s. 1.

² EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135.

³ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁴ EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1.

⁵ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

⁶ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁷ Euroopan komissio, meri- ja kalastusasioiden pääosasto, Study on an interim evaluation of the Open Method of Coordination (OMC) for the sustainable development of EU aquaculture, 2019.

- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman ”Tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet”¹,
 - ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsaista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi²,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3, 4, 38 ja 43 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A9-0215/2022),
- A. ottaa huomioon, että yhteisen kalastuspolitiikan mukaan vesiviljelyalan olisi osallistuttava kestävään ruoantuotantopotentiaalin säilyttämiseen koko unionissa, jotta unionin kansalaisille voitaisiin taata pitkäaikainen elintarviketurva, mukaan lukien elintarvikkeiden saatavuus, kasvu ja työllisyys ja jotta voitaisiin auttaa tyydyttämään vedenelävien kasvava kysyntä maailmassa; katsoo, että yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi otettava kaikilta osin huomioon eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen liittyvät näkökohdat; pitää erittäin tärkeänä hallinnollisen rasituksen keventämistä ja unionin lainsäädännön tehokkaampaa täytäntöönpanoa, jotta voidaan vastata paremmin sidosryhmien tarpeisiin;
- B. ottaa huomioon, että äyriäisten ja nilviäisten viljelyllä ja vesiviljelyllä on tärkeä ja arvokas taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä rooli EU:ssa ja että ne auttavat parantamaan elämänlaatua EU:n rannikko-, sisämaa- ja syrjäisimmillä alueilla;
- C. toteaa, että näiden teollisuudenalojen tarjoama elintarviketurva ja toimeentulo ovat olennaisen tärkeitä monilla rannikko-, joki-, saari-, sisävesi- ja laguunialueilla;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla, biodiversiteettistrategialla ja Pellolta pöytään -strategialla pyritään saavuttamaan hiilineutraali Eurooppa vuoteen 2050 mennessä ja tekemään elintarvikejärjestelmistä oikeudenmukaisia, terveyttä edistäviä ja ympäristöystävällisiä kaikkialla unionissa; ottaa huomioon, että vesiviljelyllä voidaan tuottaa terveellistä ruokaa pienemmällä ilmasto- ja ympäristöjalanjäljellä maalla harjoitettavaan viljelyyn verrattuna;
- E. ottaa huomioon, että FAO:n kestävästä kalastuksesta ja vesiviljelystä antamassa julistuksessa todetaan, että vesiviljely on ollut viimeisten viiden vuosikymmenen ajan nopeimmin kasvava elintarviketuotannon ala maailmassa, että vesiviljelyn myötä kalan maailmanlaajuinen kulutus henkeä kohti on kaksinkertaistunut vuodesta 1960 ja että se on antanut ravintoa ja elannon yhä useammalle;
- F. ottaa huomioon, että kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevissa EU:n strategisissa suuntaviivoissa, FAO:n syyskuussa 2021 antamassa Shanghain julkilausumassa vesiviljelystä elintarvikkeiden tuotannon ja kestävä kehityksen edistämiseksi ja Maailman eläintautijärjestön vuonna 2021 antamassa vesieläinten

¹ EUVL C 28, 27.1.2020, s. 26.

² EUVL C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

terveyttä koskevassa säännöstössä vahvistetaan vesiviljelyssä noudatettavat eläinten hyvinvointia koskevat tavoitteet tuottajien ja kuluttajien tukemiseksi;

- G. ottaa huomioon, että tuoreimpien lukujen (2018) mukaan EU:n vesiviljelytuotannon osuus maailmanlaajuisesta tuotannosta on vain 1,15 prosenttia¹;
- H. ottaa huomioon, että vesiviljelylaitoksen perustaminen tai laajentaminen EU:ssa edellyttää erilaisia toimituksia ja lupia ja on yleensä hidas ja monimutkainen menettely, joka ei tarjoa aina oikeusvarmuutta eikä taloudellista ennustettavuutta; toteaa, että tämä tilanne haittaa alan kehitystä, vähentää yritysten investointihaluja ja aiheuttaa alalle kohtuuttomia kustannuksia ja edistää samalla tuontia kolmansista maista;
- I. ottaa huomioon, että FAO:n vuonna 2020 laatiman maailman kalastus- ja vesiviljelyalan tilannetta koskevan raportin mukaan naisten osuus koko vesiviljelyalan työvoimasta (19 prosenttia) on suurempi kuin kalastusalalla (12 prosenttia), naisilla on kaikkiaan ratkaisevan tärkeä rooli koko kalastus- ja vesiviljelyalan arvoketjussa ja naiset tuovat työvoimaa sekä yleisen kaupallisen toiminnan että pienimuotoisen toiminnan alalle; ottaa huomioon, että vesiviljelyala yleensä työllistää EU:ssa suoraan yli 74 000 ihmistä yli 12 000 yrityksessä²;
- J. ottaa huomioon, että neljäsosa Euroopassa kulutetuista kala- ja äyriäistuotteista on vesiviljelytuotteita; ottaa huomioon, että vuosina 2018 ja 2019 viljeltyjen tuotteiden todettavissa oleva kulutus henkeä kohti kasvoi 2 prosenttia; ottaa huomioon, että vuonna 2019 kala- ja äyriäistuotteiden omavaraisuusaste EU:ssa oli 41,2 prosenttia, mutta 10 prosenttia EU:ssa kulutetuista kala- ja äyriäistuotteista on peräisin EU:n vesiviljelystä, jonka osuus globaalista tuotannosta on alle 2 prosenttia;
- K. ottaa huomioon, että EU:n vesiviljelytuotannosta lähes 70 prosenttia keskittyy neljään jäsenvaltioon (Espanjaan, Ranskaan, Italiaan ja Kreikkaan) ja että suurin osa tuotannosta on sinisimpukoita, kirjolohta, kultaotsa-ahventa, ostereita, meribassia, karppeja ja venussimpukoita; toteaa, että tuottajamaissa ja viljelyissä lajeissa on edelleen paljon kasvun ja monipuolistamisen mahdollisuuksia;
- L. ottaa huomioon, että vaikka vuonna 2021 lähes kaksi kolmasosaa eurooppalaisista söi kala- tai vesiviljelytuotteita kotonaan vähintään kerran kuukaudessa, suuntaus on laskussa vuoteen 2018 verrattuna; ottaa huomioon, että kuluttajien mieltymykset luonnonvaraisten tai viljeltyjen tuotteiden välillä vaihtelivat vuonna 2021: noin kolmannes piti parempana luonnonvaraisia tuotteita, kolmannes suosi viljeltyjä tuotteita ja viimeiselle kolmannekselle kävivät molemmat;
- M. ottaa huomioon, että joidenkin alustavien arvioiden mukaan myynti on vähentynyt 17 prosenttia ja kokonaistulot 18 prosenttia ja että vaikutus kohdistuu erityisesti äyriäis- ja nilviäisviljelyyn;
- N. ottaa huomioon, että äyriäisten ja nilviäisten tuotanto tarkoittaa EU:ssa lähinnä nilviäisiä, erityisesti sinisimpukoita, ostereita ja venussimpukoita, ja on yleensä

¹ Euroopan komissio, meri- ja kalastusasioiden pääosasto, The EU fish market, vuoden 2020 painos, EU:n julkaisutoimisto, 2021.

² Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) – The EU Aquaculture Sector – Economic report 2020 (STECF-20-12). EUR 28359 EN, EU:n julkaisutoimisto, Luxemburg 2021.

perheyritysten harjoittamaa perinteistä, työvoimavaltaista vesiviljelytoimintaa, joka on täysin integroitu paikalliseen ympäristöön;

- O. ottaa huomioon, että Välimeren yleisen kalastuskomission Välimeren ja Mustanmeren kestävä kalastusta ja vesiviljelyä koskevassa strategiassa 2030 täsmennetään, että vesiviljelytuotannon on vastattava kysyntään, kasvettava kestävästi, hyödynnettävä innovaatioita, digitalisaatiota ja tietämyksen jakamista sekä lisättävä houkuttelevuuttaan sijoituskohteena; ottaa huomioon, että strategiassa todetaan myös, että alan ympäristöjalanjäljen tarkkailu ja pienentäminen, ilmastonmuutoksen ja saastumisen torjunta sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin turvaaminen ovat ratkaisevan tärkeitä kestävyuden saavuttamiseksi;
- P. ottaa huomioon, että tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean vuoden 2020 talouskatsauksessa EU:n vesiviljelyalasta todetaan, että lähes 80 prosenttia kaikista EU:n vesiviljelyalan yrityksistä on mikroyrityksiä, joissa työskentelee alle 10 henkeä;
- Q. ottaa huomioon, että avoimen koordinoitimenetelmän väliarvioinnissa todettiin, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava enemmän toimia EU:n vesiviljelyalan laajentamiseksi, sen sopeutumis- ja kilpailukyvyn parantamiseksi sekä erityisesti maa- ja vesialueiden saatavuuden ja avoimen ja tehokkaan sääntely- ja hallintokehyksen takaamiseksi;
- R. ottaa huomioon, että alan potentiaalista huolimatta vesiviljelyn kehittäminen syrjäisimmillä alueilla on edelleen pahasti jälkeenynttä;
- S. ottaa huomioon, että kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskuksen syyskuussa 2021 julkaisemassa kalajauhoa ja kalaöljyä koskevassa raportissa todetaan, että suurin osa vesiviljelyssä käytettävän rehun kalajauhasta kulutetaan Aasiassa ja että vuonna 2019 34 prosenttia kalajauhasta käytettiin Kiinassa, 35 prosenttia muissa Aasian maissa ja 9 prosenttia Euroopassa; ottaa huomioon, että luonnonvaraista kalaa pyydetään vuosittain 20 miljoonaa tonnia muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi; ottaa huomioon, että kalajauhasta käydään maailman rehumarkkinoilla yhä kovempaa kilpailua vesiviljelyalan tuottajien ja karjankasvattajien välillä; ottaa huomioon, että rehun hintojen nousu lisää tarvetta kehittää edelleen vaihtoehtoisia rehu tuotteita ja rehuhyötysuhdetta, jotta varmistetaan arvokkaiden vesiviljelytuotteiden kannattavuus;
- T. ottaa huomioon, että 19. helmikuuta 2019 julkaistu FAO:n tekninen asiakirja kalastuksesta ja vesiviljelystä ”A third assessment of global marine fisheries discards” osoittaa, että poisheitetyin saaliin määrä oli yhteensä 9,1 miljoonaa tonnia, mikä oli 10,8 prosenttia keskimääräisestä vuotuisesta saaliista vuosina 2010–2014;
- U. ottaa huomioon, että kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskuksen toukokuussa 2017 julkaisemassa EU:n luonnonmukaista vesiviljelyä koskevassa raportissa todetaan, että luonnonmukaisen vesiviljelyn tuotanto kasvaa joissakin jäsenvaltioissa huomattavasti, kun taas toisissa maissa tämän tuotantomenetelmän kehittäminen on vasta alkuvaiheessa;
- V. ottaa huomioon, että joenuomissa ja rannikoilla vesiviljely on erittäin altis ilmaston lämpenemisen seurauksena yhä useammin esiintyvälle äärimmäisille sääilmiöille, kuten kuivuudelle, tulville, myrskyille ja aallokelle, jotka aiheuttavat vakavia vahinkoja vesiviljelyinfrastruktuurille ja viljelyille lajeille;

- W. ottaa huomioon, että merten aluesuunnittelun puitteista annetussa direktiivissä 2014/89/EU kehoitetaan kaikkia rannikkojäsenvaltioita esittämään kansalliset merten aluesuunnitelmat komissiolle ”mahdollisimman pian ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021”;
- X. ottaa huomioon, että syrjäisimmät alueet ovat erityisen alttiita ilmaston epävakaudelle ja ankarille sääilmiöille, jotka voivat vaarantaa alan potentiaalin kyseisillä alueilla;
- Y. toteaa merimetsokannan kasvaneen valtavasti; katsoo, että tämä kasvu aiheuttaa vakavaa vahinkoa monille merialueille, myös vesiviljelylle;
- Z. ottaa huomioon, että 13 vuotta sitten annetussa päätöslauselmassa merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsaista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi parlamentti ehdotti useita mahdollisia toimia merimetsaista jatkuvasti aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi;
- AA. ottaa huomioon, että päätöslauselmassaan ”Tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet” se korostaa, että on tärkeää vähentää merimetsaista aiheutuvia kasvavia vaikutuksia vesiviljelyyn monien muiden toimien ohella;
- AB. ottaa huomioon, että vesiviljely- ja kalastusalan toimijat voivat saada taloudellista korvausta menetyksistä, jotka aiheutuvat merimetsojen ja kalastuksen vuorovaikutuksesta;
- AC. ottaa huomioon, että Euroopan koko vesiviljelyalan on kannettava sähkön ja kaasun hinnannoususta aiheutuva taakka ja että näkymät ovat tätäkin huonommat, koska tuotantokustannukset nousevat ja markkinoilla vallitsee epävarmuus myös covid-19-pandemiakriisin vuoksi;
- AD. ottaa huomioon, että EU:n lähialueen suuret kalan- ja kalatuotteiden tuottajat suunnittelevat kaksinkertaistavansa vesiviljelytuotantonsa vuoteen 2030 mennessä vuoden 2020 tasoon verrattuna, mikä voi lisätä EU:n tuotantoon kohdistuvaa painetta;
- AE. katsoo, että kaikki jäsenvaltiot eivät kiinnitä riittävästi huomiota vesiviljelyn kehittämismahdollisuuksiin tai sen mahdollisiin sosioekonomisiin ja ympäristövaikutuksiin;
- AF. ottaa huomioon, että kalastustuotteiden vuotuinen kulutus henkeä kohti vaihtelee erittäin paljon, noin 6 kilogrammasta noin 60 kilogrammaan; ottaa huomioon, että vesiviljelytuotteiden kysyntä EU:ssa saattaisi näin ollen kasvaa lähitulevaisuudessa;
- AG. ottaa huomioon, että monilla yrityksillä on vaikeuksia säilyttää markkinaosuutensa sekä kotimaassa että ulkomailla;
- AH. ottaa huomioon, että Eurostatin ja FAO:n tuoreimpien tietojen mukaan EU:ssa vuonna 2019 kulutetusta kalasta noin 76 prosenttia oli luonnonvaraista ja 24 prosenttia viljeltyä;
- AI. ottaa huomioon, että suojattu maantieteellinen merkintä (SMM) on annettu vain 62:lle luokassa 1.7. ”Tuoreet kalat, nilviäiset ja äyriäiset sekä niistä valmistetut tuotteet” rekisteröidylle tuotteelle yhteensä 1 382 SMM-tuotteesta; toteaa, että 14:ää muuta tuotetta koskevat suojaamismenettelyt ovat käynnissä; ottaa huomioon, että aitojen

perinteisten elintarviketuotteiden rekisteri sisältää vain neljä kyseiseen luokkaan kuuluvaa tuotetta; ottaa huomioon, että joitakin vesiviljelytuotteita on onnistuttu rekisteröimään;

- AJ. ottaa huomioon, että EU:n kalatalousrahastot (Euroopan kalatalousrahasto (EKTR), Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR) ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto (EMKVR)) ovat antaneet taloudellista tukea EU:n vesiviljelyalalle;
- AK. toteaa, että vesiviljelylaitoksista karanneet yksilöt voivat aiheuttaa geneettisiä muutoksia luonnonvaraisissa populaatioissa;

Vesiviljelyn panos Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan

1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevista strategisista suuntaviivoista vuosiksi 2021–2030; pitää näitä suuntaviivoja kattavina, järkevinä ja tarkoitukseensa sopivina edistettäessä kestävää ja kilpailukykyistä EU:n vesiviljelyä, jossa keskitytään vesiviljelyalan kestävyteen pitkällä aikavälillä ja siihen, miten se edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa; pitää kuitenkin valitettavana, että niissä keskitytään laajalti ympäristönäkökohtiin, ja toteaa, että ne edellyttävät kunnianhimoisempia tavoitteita kestävä tuotannon edistämiseksi ja aidosti kukoistavan ja kilpailukykyisen EU:n vesiviljelyalan kehittämiseksi; katsoo, että suuntaviivoissa on tärkeää asettaa määrälliset tavoitteet tämän alan kasvulle samalla tavoin kuin biodiversiteettistrategiassa, Pellolta pöytään -strategiassa ja muissa vihreän kehityksen ohjelman strategioissa asetetaan ympäristötavoitteita; kehottaa jäsenvaltioita ja vesiviljelyalan neuvoa-antavaa toimikuntaa panemaan täytäntöön suuntaviivoissa suositellut toimet; kehottaa komissiota seuraamaan säännöllisesti näiden suositusten noudattamista ja tiedottamaan asiasta parlamentille;
2. korostaa olevan tärkeää, että jäsenvaltiot panevat suuntaviivat asianmukaisesti ja koordinoitusti täytäntöön tavoitteidensa saavuttamiseksi; korostaa, että komissiolla on tärkeä rooli täytäntöönpanon tukemisessa ja koordinoinnissa jäsenvaltioiden kesken, jotta varmistetaan EU:n vesiviljelyalan viljelijöiden tasapuoliset toimintaedellytykset; kannustaa komissiota seuraamaan jatkuvasti näiden suuntaviivojen ja muiden vesiviljelyyn vaikuttavien säädösten, kuten luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevan asetuksen¹, täytäntöönpanoa ja esittämään tarvittaessa muutoksia tähän ja mahdollisesti muihin asetuksiin, jotta voidaan puuttua luonnonmukaista tuotantoa koskevien EU:n tavoitteiden, kuten Pellolta pöytään -strategiassa asetettujen tavoitteiden, saavuttamista haittaaviin esteisiin;
3. korostaa vesiviljelyalan mahdollisuuksia edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista ja painottaa, että on varmistettava alan pitkän aikavälin kestävyys ja sopeutumiskyky erityisesti covid-19-kriisin valossa; katsoo, että siirtymässä kestävään elintarvikejärjestelmään Euroopassa on hyödynnettävä vesiviljelyalan käyttämätöntä potentiaalia, koska sillä voi olla tärkeä ja vielä suurempi rooli kiertotaloudessa ja se voi olla merkittävä tekijä, joka edistää ravinneylijäämän muuttumista korkealaatuiseksi proteiiniksi;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/848, annettu 30. toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

4. korostaa, että EU:n vesiviljely täyttää tuotteiden laatua ja eläinten terveyttä koskevat korkeat vaatimukset, mutta monipuolistamisessa, kilpailukyvyssä ja ympäristötehokkuudessa on vielä parantamisen varaa; toteaa, että vähävaikutteinen vesiviljely (kuten matalan ravintotason vesiviljely, multitroofinen vesiviljely ja luonnonmukainen vesiviljely) ja vesiviljelystä saatavat ympäristöpalvelut voivat, jos niitä kehitetään lisää, edistää merkittävästi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, Pellolta pöytään -strategiaa ja kestäväää sinistä taloutta¹;
5. korostaa, että vesiviljelyn odotetaan parantavan elintarvikehuoltoa ja -turvaa tasapainottamalla kalavajetta, sillä EU tuo 70 prosenttia kaikista kuluttamistaan vedenelävistä, mikä aiheuttaa 21 miljardin euron vuotuisen kauppavajeen (vuonna 2019); toteaa vesiviljelyllä olevan huomattava kehitys- ja kasvupotentiaali, jota on vahvistettava ekologisten rajojen puitteissa, jotta ala voi tarjota kestäviä ja laadukkaita elintarvikkeita, vähentää riippuvuuttamme vedenelävien tuonnista ja luoda lisää työpaikkoja ja muita sosioekonomisia mahdollisuuksia erityisesti rannikko- mutta myös maaseutualueille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kestävä, luotettavan, ennakoitavan, virtaviivaistetun ja yritysystävällisen oikeudellisen kehyksen ja hyödyntämään täysimääräisesti EMKVR:n käytettävissä olevia rahoitusvaroja, koska se on ainoa rahoitusväline, joka pyrkii nimenomaan EU:n kalastuksen- ja vesiviljelyn hoidon tavoitteisiin; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan elpymis- ja palautumistukivälineestä riittävästi rahoitusta EU:n vesiviljelyalan innovoinnin, kestävyuden ja sopeutumiskyvyn tukemiseen;
6. korostaa, että vesiviljelyä kehitettiin yhteiskunnan perusedellytyksenä, jotta eri sesonkeina ja eri alueilla voitaisiin tarjota tuoreita vedeneläviä jatkuvasti silloinkin, kun pyyntikalastus ei pysty niitä tarjoamaan, ja että näin se täyttää yhden yhteiskunnan tärkeimmistä tehtävistä eli tarjoaa terveellisiä tuoreita elintarvikkeita pääasiassa paikallisille tai alueellisille markkinoille; korostaa näin ollen, että vesiviljelyn laajentuminen Euroopassa on vahvasti kytköksissä perinteisiin kulttuurikäytäntöihin, jotka ovat enemmän tai vähemmän paikkakohtaisia, juuri kyseiselle seudulle Euroopassa ominaisia käytäntöjä;
7. korostaa vesiviljelytuotteita koskevien täsmällisten tietojen ja tilastojen merkitystä erityisesti kulutuksen, tuonnin ja viennin osalta, jotta voidaan varmistaa, että alalle asettamamme päämäärät ja tavoitteet saavutetaan; kehottaa asettamaan saataville ja käyttöön enemmän tätä koskevia tietoja;
8. tähdentää, ettei unionin ulkomaankaupan taseen epätasapaino kala- ja äyriäistuotteissa ole hyväksyttävä taloudellisesta näkökulmasta, koska se johtaa kauppataaseen alijäämään, eikä yhteiskunnallisesta näkökulmasta, koska työllisyysmahdollisuudet jäävät hyödyntämättä.
9. korostaa, että edistyminen Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on sovittava yhteen kolmansien maiden elintarvikeeturvan varmistamisen kanssa;
10. kannattaa uuden EU:n vesiviljelyn tukimekanismin perustamista, sillä se on innovatiivinen väline, jolla autetaan komissiota, jäsenvaltioita, alueviranomaisia,

¹ EU:n sinisen talouden muuttaminen kestävään tulevaisuuden varmistamiseksi (2021) – <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/fi/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0240&from=fi>

toimialaa ja muita sidosryhmiä laatimaan lisäohjeita ja vakiinnuttamaan parhaita käytäntöjä eri asiaankuuluvilla aloilla; katsoo, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, parlamentti mukaan luettuna, erityisesti kaikki vesiviljelyalan neuvoa-antavan toimikunnan jäsenet, olisi otettava mukaan tämän mekanismin luomiseen noudattaen SEU 11 artiklaa, jossa osallistavan demokratian tunnustetaan olevan demokratian peruseriaate; kehottaa aloittamaan merkityksellisen vuoropuhelun kansalaisyhteiskunnan kanssa;

11. korostaa, että EU:n vesiviljelyalan kasvupotentiaalia on kehitettävä kestäväällä tavalla ottaen huomioon kaikki kolme kestävä kehityksen pilaria: taloudellinen, yhteiskunnallinen ja ekologinen kestävyys; huomauttaa, että alan on oltava houkutteleva ja markkinasuuntautunut, myös uusien kalanviljelijöiden kannalta, ja sillä on oltava oikeudellinen kehys, joka houkuttelee yritysten investointeja, luo ja ylläpitää hyviä työoloja ja auttaa suojelemaan ympäristöä käyttämällä kestäviä rehulähteitä ja parantamalla vesieläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja bioturvallisuutta sekä vähentämällä mikrobilääkkeiden käyttöä parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisesti ja kannustamalla vastuullisiin ja harkittuihin käytäntöihin Pellolta pöytään -strategian mukaisesti;
12. katsoo, että vesiviljelyala kykenee tarjoamaan yhteiskunnalle jatkuvasti ekosysteemipalveluja ja että erityisesti vesiviljely altaissa, levänviljely ja äyriäisten ja nilviäisten viljely voivat edistää EU:n talouden hiilestä irtautumista ja ilmastomuutoksen hillitsemistä; korostaa kuitenkin, että hiilen sitominen levän- ja äyriäisten ja nilviäisten viljelyn kautta on rajallista ja riippuu tuotantomenetelmästä ja tuotteen käytöstä sadonkorjuun jälkeen; tukee ehdotettuja ilmastomuutostoimia mutta korostaa, että tarvitaan yhteinen menetelmä yksittäisten vesiviljelylaitosten hiilijalanjäljen mittaamiseksi, ja pyytää vaikutustenarviointia kaikista ehdotetuista toimenpiteistä, mukaan lukien niiden vaikutus vesiviljelyn eri aloihin; kehottaa jäsenvaltioita edistämään tarvittaessa tehokkaita lyhyitä toimitusketjuja ilmastomuutoksen torjumiseksi;
13. katsoo, että tarvitaan laajamittaisia investointeja hillitsemis- ja sopeutumistoimenpiteisiin, joilla ehkäistään ja vähennetään katastrofien ja äärimmäisten sääilmiöiden vaikutuksia kalastus- ja vesiviljelyalaan, ja toteaa, että näin voidaan vahvistaa tuottavia ja kestäviä vesiekosysteemejä ja säilyttää kuluttajille ja eläinten hyvinvoinnille koituvat hyödyt;
14. huomauttaa, että strategisten suuntaviivojen täytäntöönpanossa olisi kiinnitettävä enemmän huomiota vesiviljelyalan mikroyrityksiin ja pieniin yrityksiin ja niiden erityistarpeisiin;
15. kehottaa komissiota tukemaan vesiviljelyalan ammatillisen koulutuksen järjestämistä tarjoamalla teknisiä ja taloudellisia resursseja nuorten houkuttelemiseksi ja kalastajien uudelleenkouluttamiseksi, ja katsoo tämän auttavan luomaan työpaikkoja kalastustoiminnasta perinteisesti riippuvaisemmille rannikko- ja saarialueille;
16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan, edistämään ja tukemaan riittävästi ympäristöä säästävää vesiviljelyä, kuten luonnonmukaista vesiviljelyä, suljetun järjestelmän vesiviljelyä, levänviljelyä, äyriäisten ja nilviäisten viljelyä, lammikkoviljelyä ja integroitua multitroofisia ja akvaponisia vesiviljelyjärjestelmiä;

17. katsoo, että olisi tuettava sellaisten akvaponisten maalla toimivien suljettujen tuotantojärjestelmien kehittämistä, joissa yhdistetään vesiviljelytuotanto ja kasvintuotanto ja jälkimmäisessä hyödynnetään vedessä olevaa orgaanista ainesta, mikä vähentää liiallisen orgaanisen aineksen aiheuttaman saastumisen vaikutuksia;
18. katsoo, että makean veden vesiviljely on erittäin tärkeää monilla Euroopan maaseutualueilla ja tarjoaa paitsi laadukkaita elintarvikkeita ja työpaikkoja myös kiinnostavia ekosysteemipalveluja; kehottaa komissiota ottamaan yleisempään käyttöön termin ”vedenelävät”, joka on kattavampi ja inklusiivisempi ilmaisu ja joka ei sulje pois makean veden vesiviljelijöitä;
19. huomauttaa, että erityisesti makean veden vesiviljelylle saalistajat ja kuivuus ovat myös haaste, joka näkyy viljeltyjen kalojen määrässä, koossa ja laadussa ja vaikuttaa viime kädessä kielteisesti kannattavuuteen;
20. toistaa, että EU:ssa tarvitaan elintarvikkeiden jäljitettävyyssjärjestelmä, joka parantaa vesiviljelyalan kestävyyttä ja vastaa kuluttajien vaatimuksiin antamalla tietoa siitä, missä, milloin, miten ja mitä kalaa tai vedeneläviä on viljelty, ensisijaisesti siksi, että parannetaan elintarviketurvallisuutta, mutta myös siksi, että mahdollistetaan EU:n tuotteiden ja EU:n ulkopuolelta tulevan tuonnin koko ketjun kattavat tarkastukset sekä petosten torjuminen; katsoo, että tällaiseen järjestelmään olisi otettava mukaan kaikki arvoketjun toimijat, jotta ne voivat tehdä yhteistyötä keskenään käyttäen digitaalisia järjestelmiä, tekoälyä ja muita teknologioita;
21. korostaa, että eurooppalaiset kuluttajat arvostavat laatunimityksiä, myös alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään niiden käyttöä vesiviljelytuotteissa, jotka ovat tarkoitukseen sopivia ja täyttävät vaatimukset, joita asetetaan EU:n laatumerkintöjä koskevassa asetuksessa esimerkiksi suojatun alkuperänimityksen Mexillón de Galicia suhteen;
22. on tyytyväinen komission aikomukseen tukea toimitusketjujen kestävyuden parantamiseksi vihreitä liiketoimintamalleja, kuten hiilensidontaan perustuvia malleja; korostaa tässä yhteydessä, että tietyt vesiviljelykäytännöt, kuten simpukan- tai osterinviljely tai altaissa tapahtuva sekaviljely, voivat olla menestyksekkäitä tulevaisuuden malleja päästökauppajärjestelmää ajatellen EU:n ilmastolainsäädännön yhteydessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tämäntyyppistä vihreää liiketoimintaa ottaen huomioon strategian tavoitteet;
23. korostaa, että kalojen hyvinvoinnin parantamiseksi viljelylaitoksella, kuljetuksessa ja teurastuksessa on tärkeää soveltaa näyttöön perustuvia standardeja ja toimia, mukaan lukien veden laadun säilyttäminen hyvinvoinnin ja ympäristön kannalta asiaankuuluvissa rajoissa, jotta vähennettäisiin tautien esiintyvyyttä ja leviämistä ja vähennettäisiin edelleen tarvetta antibioottien käyttöön, jota olisi joka tapauksessa vähennettävä entisestään; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota ruokintamenetelmiin, jotta voidaan valvoa orgaanisen aineksen määrää sekä avoimessa että suljetussa kierrossa ja ylläpitää ja parantaa näin ympäristön kannalta hyviä käytäntöjä; pitää tärkeänä jatkaa viljelymenetelmien parantamista uusimman saatavilla olevan tieteellisen tietämyksen nojalla eläinten hyvinvointitavoitteiden saavuttamiseksi ja sitä kautta ympäristön kannalta parempien tulosten edistämiseksi, ilmastonmuutoksen sietokyvyn parantamiseksi ja resurssien käytön optimoimiseksi;

24. toistaa, että eläinten hyvinvointia koskevia erilaisia suosituksia ei sovelleta kalastus- ja vesiviljelyaloihin niiden luonteen vuoksi;
25. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan edelleen edistämään levänviljelyä ja helpottamaan levien käyttöä ja kehittämistä elintarvikkeina ja rehuina esimerkiksi keventämällä lupamenettelyjä ja olemaan unohtamatta myöskään muita vesiviljelylajeja; korostaa, että kaikkia levänviljelyn tarjoamia mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja ja tarjota ekosysteemipalveluja ja ympäristöystävällisempiä elintarvikkeita ja rehuja ei ole hyödynnetty; katsoo, että leväkasvustojen parempi hoitaminen voisi niiden viljelyn lisäksi olla tietyssä määrin tehokas tapa torjua rehevöitymistä ja poistaa vedestä liiallista tyyppiä ja fosforia sekä poistaa liiallista hiiltä, jota syntyy, jos leviä ei poisteta vedestä ja niiden annetaan sedimentoitua merenpohjaan; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen esittää erityinen aloite, jolla tuetaan levän kulutusta; toteaa, että suojelemalla merileväkantoja paremmin voidaan tarjota ekosysteemipalveluja ja ne voivat toimia hiilinieluinä ja edistää biologisen monimuotoisuuden parantamista;
26. pitää myönteisenä naisten roolia vesiviljelyn arvoketuissa ja kehottaakin takaamaan heille ihmisarvoiset työolot sekä varmistamaan miesten ja naisen samapalkkaisuuden periaatteen kunnioittamisen; katsoo lisäksi, että naisten näkyvyyttä ja edustusta päätöksentekorakenteissa ja -prosesseissa olisi parannettava;

Vesiviljelyn suurimmat esteet unionissa ja mahdolliset ratkaisut

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vesiviljelyn kestävää kehittämistä koskevissa kansallisissa suunnitelmissa otetaan huomioon alan potentiaalın kehittämisen suurimmat esteet ja tunnustetaan tarve osoittaa vesiviljelylle alueita asianmukaisen aluesuunnittelun avulla; korostaa merten aluesuunnittelun puitteista annetun direktiivin 2014/89/EU mukaisen avoimen ja osallistavan mekanismin merkitystä siinä, että kaikille sidosryhmille voidaan osoittaa tasapuolisesti alueita, myös olemassa olevia ja uusia pyyntialueita, vesiviljelylaitoksia ja merisuojealueita sekä kalastusrajoitusalueita varten; pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot eivät ole vielä esittäneet komissiolle kansallisia merten aluesuunnitelmiaan direktiivissä säädetystä määräajasta huolimatta, ja kehottaa niitä esittämään suunnitelmansa mahdollisimman pian;
28. tukee komission tavoitetta käynnistää menekinedistämiskampanjoita, joilla kannustetaan kuluttamaan EU:n vesiviljelytuotteita ja korostetaan EU:n vesiviljelyä ja tuetaan edelleen sen kestävää kehitystä; korostaa, että kuluttajille on annettava tässä suhteessa kattavaa ja helppokäyttöistä tietoa muun muassa terveellisistä ruokavaloista, ympäristöhyödyistä ja muista kestävyysparametreista, kuten ilmastovaikutuksesta;
29. katsoo, että avovesille suunnitellut ja perustetut vesiviljelyn tuotantolaitokset eivät saisi olla päällekkäisiä tai ristiriidassa kalastusalueiden kanssa; katsoo myös, että kalastusala ja sen toimijat ja edustajat olisi otettava täysimääräisesti mukaan tähän prosessiin;
30. huomauttaa, että EU:n vesiviljelytuotanto on edelleen erittäin keskittynyttä sekä jäsenvaltioiden että viljeltyjen lajien osalta ja sen monipuolistaminen tarjoaakin paljon mahdollisuuksia;
31. toteaa, että aluesuunnittelu on yksi keskeisistä välineistä vesiviljelyn pitkän aikavälin kehittämisen edellytysten luomiseksi ja että sillä olisi varmistettava asianmukaiset vesiviljelyn sijoituspaikat ottaen huomioon muu toiminta kyseisillä alueilla;

32. korostaa, että vesiviljelyn kehittäminen edellyttää alueiden ja lupien käyttöä koskevaa vakaata, luotettavaa ja selkeää ja hallinnollisesti yksinkertaista oikeudellista kehystä, joka lisää luottamusta ja varmuutta alaan tehtävien investointien kannalta; korostaa, että aluesuunnittelun olisi johdettava tehokkaaseen ja joustavaan suunnitelmaan, jossa otetaan huomioon jatkuvasti muuttuvat meri- ja makeanveden ympäristöt, joissa vesiviljelyä harjoitetaan, ja huomioidaan se, että liian tiukka vyöhykejako voi estää investointeja ja kehitystä;
33. korostaa oikeusvarmuuden ja investointien ennustettavuuden merkitystä unionin vesiviljelyalan kestäväälle kasvulle; korostaa, että kaikilla jäsenvaltioiden eri viranomaisten toteuttamilla toimenpiteillä on pyrittävä yksinkertaistamaan hallinnollisia määräaikoja ja menettelyjä, jotta julkishallinnon täyttäisivät niille asetetut vaatimukset, ratkaisisivat ongelmat ajoissa ja välttäisivät tarpeettomia viivästyksiä lupia ja toimilupia koskevissa menettelyissä; torjuu taannehtivat toimet, joilla lyhennetään toimilupien tai niiden pidennysten voimassaoloaikaa, ja kehottaa jäsenvaltioita vaalimaan toimiluvanhaltijoiden luottamusta ja turvaamaan heidän oikeudet odotuksensa;
34. huomauttaa, että lupiin ja suunnitteluun liittyvä tämänhetkinen monimutkainen byrokratia ja viivästyksistä aiheuttavat lisäkustannuksia mahdollisille sijoittajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan selkeät ja avoimet lupamenettelyt, jotka rohkaisevat sijoittajia;
35. korostaa, että avoimen koordinoitimenetelmän täytäntöönpanoa olisi jatkettava koordinoinnin varmistamiseksi sellaisten kansallisen, alue- ja paikallishallinnon elinten kanssa, joilla on toimivaltaa vesiviljelyalalla; katsoo, että tällainen koordinointi on välttämätöntä kansallisen lainsäädännön virtaviivaistamiseksi ja alaan sovellettavaa sääntelykehystä koskevien ohjeiden antamiseksi; kehottaa komissiota julkaisemaan maakohtaisia suosituksia EU:n vesiviljelyn kehittämistä koskevien ohjeiden antamiseksi jäsenvaltioille;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan EU:n jaettuun toimivaltaan liittyvän paremman koordinoinnin sekä koordinoinnin kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten välillä;
37. korostaa kestävien rehun raaka-aineiden merkitystä vesiviljelylle unionissa; katsoo, että vesiviljely voi korjata kalavajeen vain, jos kaikki viljeltyt lajit lisäävät kalaproteiinin nettomäärää, eli ettei vesiviljelyssä meristä ja muista vesistöistä rehutarkoituksiin otetun luonnonvaraisen kalan määrä ole suurempi kuin sen tuottama proteiinin määrä; korostaa, että maailmanlaajuisesti suuri osa kalajauhon ja kalaöljyn tuotantoon käytetystä kalasta pyydetään kehitysmaiden talousvyöhykkeiltä; korostaa, että on suosittava ekologisesti kestävien merenelävistä saatavien proteiinien ja öljyjen käyttöä rehuina sivutuotteiden ja leikkuujätteiden muodossa ja muita proteiineja ja innovatiivisia ratkaisuja, kuten hyönteisjauhoa ja mikroleviä, sekä korvattava merenelävistä saatavat proteiinit ja öljyt osittain muilla kuin merenelävistä saatavilla kestävästi tuotetuilla vaihtoehdoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan tutkimukseen ja innovointiin, jotta voidaan edistää siirtymistä kestäviin ja uusiin proteiininlähteisiin, ja pyytää komissiota arvioimaan, onko lainsäädäntöä tässä mielessä muutettava; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kestäviä käytäntöjä ja lisäämään riippumattoman tahon sertifioiman kalajauhon ja kalaöljyn osuutta rehuissa siten, että sertifiointi suoritetaan uskottavien ja riippumattomien ympäristö- ja sosiaalisertifiointimallien nojalla, joissa käytetään matalan trofiaindeksin arviointikriteerejä ja noudatetaan FAO:n toimintaohjeita;

38. toteaa, että pelkät kalastusteollisuuden poisheitettävät saaliit ja sivutuotteet eivät tällä hetkellä kykene tarjoamaan riittävästi kalajauhoa ja kalaöljyä vesiviljelyn tarpeisiin, mikä johtuu osittain kalajauhomarkkinoiden lisääntyvästä kysynnästä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan kalajauhon ja kalaöljyn kestävä tuotannon ja tehostamaan yhdessä tutkimus- ja innovointitoimia kalajauhomarkkinoiden kasvavan kysynnän ongelman ratkaisemiseksi kehittämällä kestäviä vaihtoehtoja;
39. on huolissaan siitä, että Länsi-Afrikan rannikolla on yhä enemmän kalajauho- ja kalaöljytehtaita, joita hallinnoivat pääasiassa kiinalaiset yritykset, joiden kestävä kehityksen vastainen tuotanto aiheuttaa eksistentiaalisia ongelmia alueelliselle ja pienimuotoiselle kalastukselle, ja kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että EU:n vesiviljelylaitoksissa ei käytetä tällaisesta tuotannosta peräisin olevaa rehua;
40. kehottaa komissiota käyttämään digitaalisia järjestelmiä ja tekoälyä vesiviljelytuotteiden jäljitettävyyden ja kestävyuden parantamiseksi ja jäljitettävyyden laajentamiseksi käytettyyn rehuun;
41. kehottaa komissiota tunnustamaan, että on tärkeää toteuttaa EU:n laajuisia tiedotuskampanjoita EU:n kestävästä vesiviljelystä ja että niitä on tärkeää tuottaa suoraan hallinnoituilla varoilla strategisten suuntaviivojen tavoitteiden mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota sisällyttämään tiedotus- ja viestintäkampanjoiden järjestämisen kaikkiin toimintaohjelmiin EU:n kestävä vesiviljelyn tietyillä osa-alueilla strategisten suuntaviivojen tavoitteiden mukaisesti;
42. kehottaa komissiota edistämään EU:n maataloustuotteiden menekinedistämispolitiikkaan liittyviä ohjelmia, joiden avulla vesiviljelytuotteita voidaan edistää erityisesti ja erikseen; pitää tärkeänä hyödyntää maataloustuotteiden menekinedistämispolitiikan nykyistä uudelleentarkastelua, jotta kestävien vesiviljelytuotteiden menekinedistäminen voidaan asettaa paremmin etusijalle, ja kannustaa komissiota käyttämään maataloustuotteiden menekinedistämispolitiikkaa hyväksi sellaisten alojen ja toimijoiden tukemiseksi, jotka luontaisesti edistävät vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista tai johtavat siirtymistä sitä kohti;
43. pitää myönteisenä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskuksen (EUMOFA) tekemän työn laatua; kehottaa komissiota myöntämään EUMOFAlle kohdennettua lisärahoitusta seurantakeskuksen raporttien kääntämiseksi kaikille EU:n virallisille kielille, koska ne ovat usein saatavilla vain yhdellä tai enintään viidellä EU:n virallisella kielellä; katsoo, että tällaiset tiedot auttavat vesiviljelyalaa saamaan ajantasaista ja laadukasta tietoa markkinoidensa toimivuuden tehostamiseksi;
44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan huomattavasti enemmän varoja vesiviljelyalan (sekä meriviljelyn että makeanveden vesiviljelyn) tutkimukseen ja innovointiin, erityisesti uusille osaamisaloille, kuten mikrobiomitutkimukseen tai vesiviljelyn ympäristöpalvelujen tieteelliseen seurantaan; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan tai lisäämään rahoitusta vesiviljelyalan tutkimukseen ja kehittämiseen ja tehostamaan tieteellisen tiedon siirtoa alalle ja muille sidosryhmille;
45. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden viranomaisia varmistamaan, että maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja turvallisuusjärjestelmien potentiaalia hyödynnetään laajemmin vesiviljelytuotteissa; muistuttaa mahdollisuudesta perustaa alueellisia tai kansallisia

laatujärjestelmiä, jotka voivat auttaa tuottajia parantamaan näkyvyyttään ja siten markkinointinsa tuloksellisuutta ja lisäämään tulojaan;

46. korostaa, että osaaminen ja innovointi (myös digitaaliteknologian käyttö) ovat avainasemassa muiden EU:n vesiviljelyalalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ja että EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti Eurooppa tarjoaa merkittävän tilaisuuden edetä tässä asiassa;
47. kehottaa komissiota parantamaan ja keräämään tietoa vesiviljelyalan mahdollisuuksista syrjäisimmillä alueilla elinkelpoisuusselvitysten ja palautteen avulla sekä tarjoamaan erityistä tukea startup-yrityksille, jotka haluavat toimia tällä alalla kyseisillä alueilla;
48. ilmaisee voimakkaan tukensa innovoinnille ja edistykselle uusien vesiviljelylajien jalostuksessa;
49. toteaa, että innovatiivinen vesiviljelyala edellyttää myös, että kehitetään sellaisia asianmukaisia taitoja, jotka on saatu edistämällä vesiviljelyä koskevia erikoistuneita opetussuunnitelmia ja tietämystä (esimerkiksi kaloja koskevat eläinlääketieteelliset erityisopinnot ja kalojen terveyttä koskeva vesiviljelyalan toimijoiden koulutus) sekä viljelijöille annettavaa elinikäistä koulutusta vesiviljelyalan innovatiivisista lähestymistavoista;
50. kehottaa komissiota jatkamaan työtä EU:n vesiviljelyalan toimintaedellytysten tasapuolistamiseksi kolmansien maiden tuottajiin nähden tarkistamalla kansainvälisiä kauppasopimuksia ja mahdollisesti allekirjoittamalla tulevaisuudessa uusia sopimuksia sellaisten tuotteiden tuonnista, joihin ei sovelleta samoja markkinoille pääsyä, ekologista ja sosiaalista kestävyyttä tai kalojen hyvinvointia koskevia vaatimuksia kuin EU:ssa tuotettuihin tuotteisiin, esimerkiksi päivittämällä sääntöjä vedeneläviä koskevien merkintöjen täytäntöönpanon parantamiseksi; katsoo, että tietyissä tapauksissa, kuten kaviaarimerkinnöissä, kuluttajille tiedottamista koskevaa oikeudellista kehystä olisi tarkistettava; kehottaa komissiota analysoimaan vaikutustenarvioinnin avulla kestävien vesiviljelyalojen sisällyttämistä EU:n hiilirajamekanismiin, jotta voidaan luoda eurooppalaisille teollisuudenaloille ja EU:n kauppakumppaneille kannustimia niiden teollisuuden hiilestä irtautumiselle sellaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseksi, jotka edistävät kasvihuonekaasujen vähentämistä niin, että tavoitteena on ilmastonutraalius, ja siten tukea sekä EU:n että maailmanlaajuisista ilmastopoliittikkaa, joka tähtää neutraaliuteen kasvihuonekaasujen osalta, harjoittamatta samalla syrjintää tai rajoittamatta kansainvälistä kauppaa peiteltysti;
51. palauttaa mieliin alan mahdollisuudet lisätä vesiviljelytuotteiden kauppaa erityisesti maissa ja alueilla, joissa näiden tuotteiden kulutus on vähäistä;
52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kalojen hyvinvointia koskevaa tieteellistä tietämystä, edistämään kalojen hyvinvointia koskevia parhaita vesiviljelykäytäntöjä ja edistämään kalojen hyvinvointia käsittelevien EU:n vertailukeskusten perustamista; korostaa, että eläinten hyvinvointia koskevat hyvät käytännöt ovat paras ennaltaehkäisevä toimenpide, jolla vähennetään lääkkeiden tarvetta ja varmistetaan kalojen terveys ja hyvinvointi; kannustaa hyödyntämään lisää teknologioita ja innovointia, jotta voidaan puuttua sairauksiin kohdennetummin ja vähentää tarvittavien lääkkeiden määrää; korostaa tarvetta parantaa eläinlääkkeiden saatavuutta tarvittaessa vesiviljelyalalla;

53. suosittelee, että komissio laatii tuoreimman tieteellisen tiedon pohjalta lainsäädäntöehdotuksia kalojen ja muiden vesieläinten tarpeista ja kuljetusmenetelmistä niiden kärsimyksen minimoimiseksi kuljetuksen aikana; korostaa, että uusiin säännöksiin olisi sisällyttävä yksityiskohtainen tarkistuslista kuljetusta edeltävää suunnittelua ja valmisteluja varten, erityisiä säännöksiä, jotka koskevat veden laadun parametreja, eläintiheyttä, käsittelyä kuormauksen ja purkamisen aikana ja eläinten hyvinvointia koskevia tarkastuksia kuljetuksen jälkeen; kehottaa komissiota varmistamaan, että sen julkaisema ohjeistus saatetaan ajan tasalle uusimman tieteellisen näytön perusteella ja että se on asetuksen (EY) N:o 1/2005 mukaista, ja kehottaa ottamaan käyttöön erityisiä vaatimuksia kalojen kaupallisia siirtoja varten; korostaa lisäksi, että olisi tarjottava erityistä kalakuljetuksia koskevaa koulutusta ja sertifiointia;
54. kannattaa Copernicus-ohjelman ja Euroopan meripoliittisen seurantakeskuksen ja tietoverkon havainnointi-, mallinnus- ja ennustevalmiuksien lisäämistä, jotta voidaan ennakoida paremmin sellaisten äärimmäisten sääilmiöiden vaikutuksia sekä maalla että merellä, joille vesiviljelylaitokset ovat erityisen alttiita;
55. pitää tärkeänä kouluttaa sekä toimivaltaisia viranomaisia että viljelijöitä asianmukaisesti ymmärtämään, miten vesiviljelykäytäntöjen ympäristövaikutuksia voidaan rajoittaa ja miten voidaan varmistaa eläinten hyvinvointia ja terveyttä koskevien korkeiden vaatimusten noudattaminen;
56. kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen EU:n merimetsokannan hoitosuunnitelmaksi, jolla voitaisiin asianmukaisesti ja lopullisesti ratkaista vesiviljelyalaa jo vuosien ajan koetellut ongelmat parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen ja jäsenvaltioissa jo testattujen kokemusten ja käytäntöjen perusteella; kehottaa painokkaasti laatimaan suunnitelman, jotta niiden vaikutusta vesiviljelylaitoksiin voidaan lieventää ja valvoa tehokkaasti, jotta voidaan vähentää niiden taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia vaikutuksia tuotantoon ja biologiseen monimuotoisuuteen; korostaa, että suunnitelmaan olisi sisällyttävä luettelo ennaltaehkäiseviä rinnakkaiseloon perustuvia ratkaisuja koskevista tukikelpoisista toimenpiteistä ja EU:n tai kansallisista varoista rahoitettavat riittävät korvaukset menetyksistä ja toimenpiteistä; korostaa, että on tärkeää antaa taloudellista tukea räätälöidylle tutkimukselle, jolla etsitään ja testataan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, mutta myös asianmukaisen seurannan mahdollistamiselle, mukaan lukien toteutettujen toimenpiteiden vaikutusten kirjaaminen ja analysointi; kehottaa jäsenvaltioita panemaan nämä toimenpiteet täytäntöön paikallisesti tapauskohtaisesti ja raportoimaan komissiolle vuosittain suunnitelman täytäntöönpanosta, mukaan lukien valittujen toimenpiteiden vaikuttavuus; kehottaa komissiota arvioimaan EU:n merimetsokannan hoitosuunnitelman viiden vuoden välein ja raportoimaan siitä parlamentille; kehottaa komissiota laatimaan välittömästi ohjeiston lintudirektiivin 9 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamisesta ja arvioimaan tarvetta muuttaa nykyistä lainsäädäntöä, jos ennaltaehkäisevät toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi ja taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset eivät mahdollista rinnakkaiseloon perustuvia ratkaisuja parhaiden tieteellisten lausuntojen mukaisesti;
57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yksinkertaistamaan lupamenettelyjä ja toteuttamaan lisätoimia ja tarjoamaan tarvittavaa lisäapua, jotta EMKVR:n käyttäjät voivat saada rahoitusta;

Luonnonmukainen vesiviljely

58. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta ja sen liitteeseen sisältyvät 23 toimea; huomauttaa, että luonnonmukaisella vesiviljelyllä on oltava keskeinen rooli vesiviljelyalan suunnitelmien mukaisessa kasvussa siirryttäessä kestävään elintarvikejärjestelmään Euroopassa, kun otetaan huomioon alan suuri käyttämätön kehityspotentiaali, ja katsoo, että tätä kasvua olisi tuettava EMKVR:n kautta;
59. on samaa mieltä siitä, että luonnonmukainen vesiviljely tarjoaa mahdollisuuksia, mutta korostaa luonnonmukaisen vesiviljelytuotannon eroja jäsenvaltioiden välillä;
60. kannattaa tavoitetta lisätä luonnonmukaista vesiviljelyä merkittävästi vuoteen 2030 mennessä asettamatta mitään täsmällistä prosenttiosuutta tässä suunnitelmassa, koska kyseessä on suhteellisen uusi ala, jonka kasvua ei ole helppo ennustaa; kannustaa jäsenvaltioita asettamaan kuitenkin tarvittaessa tavoitteita ottaen huomioon niiden tietämyksen paikallisista ja alueellisista erityispiirteistä ja markkinoiden kehityksestä; huomauttaa, että vaikka EU:n luonnonmukainen vesiviljely on viime vuosina lisääntynyt tiettyjen lajien osalta ja tietyissä maissa (mukaan lukien Irlannissa ja simpukat Tanskassa ja Irlannissa), EU:n luonnonmukaiseen vesiviljelyyn kohdistuva kysyntä on epävarmaa eikä luonnonmukainen vesiviljely ole vielä taloudellisesti riittävän kannattavaa joillakin alueilla;
61. katsoo, että kestävällä vesiviljelyllä ylipäätään ja luonnonmukaisella vesiviljelyllä erityisesti on keskeinen rooli pyrittäessä saavuttamaan EU:n tavoite hiilineutraalista Euroopasta vuoteen 2050 mennessä vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja edistämällä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja että se tuottaa samalla lisähyötyjä ympäristölle ja biologiselle monimuotoisuudelle;
62. huomauttaa, että kestävä vesiviljely ja erityisesti luonnonmukainen vesiviljely voivat auttaa vastaamaan kuluttajien vaatimuksiin monipuolisista ja laadukkaista elintarvikkeista, jotka on tuotettu ympäristöä kunnioittavalla ja kalojen hyvinvoinnin varmistavalla tavalla, ja että ne voivat siten kuroa umpeen kalastustuotteiden kysynnän ja tarjonnan välistä kuilua ja lievittää luonnonvaraisiin kantoihin kohdistuvaa painetta;
63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita analysoimaan vesiviljelyn kestävästä kehittämistä koskevien kansallisten suunnitelmien puitteissa luonnonmukaisen vesiviljelyn kehittämisen tärkeimpiä esteitä ja ehdottamaan asianmukaisia toimenpiteitä; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita sisällyttämään vaikutusten ennakoarvioinnin perusteella luonnonmukaisen vesiviljelyn lisäämisen tarkistettujen vesiviljelytoiminnan monivuotisten kansallisten strategiasuunnitelmiansa tavoitteisiin; katsoo, että EMKVR:ää olisi käytettävä edistämään kestäviä vesiviljelykäytäntöjä, kuten luonnonmukaista tuotantoa, ja siitä olisi tarjottava tukea siirtymävaiheen aikana, mikä tasaisi toimintaedellytyksiä muihin luomuviljelijöihin nähden;
64. korostaa, että on annettava enemmän tukea vesiviljelyyn liittyvien vaihtoehtoisten ravinneaineiden lähteiden, hoitojen, jalostuksen ja eläinten hyvinvoinnin tutkimukselle ja innovoinnille; katsoo, että on tarpeen edistää investointeja sovellettuun sekaviljelyyn ja multitroofisiin vesiviljelyjärjestelmiin ja edistää luonnonmukaisesti tuotettujen nuorten yksilöiden hautomoita ja poikastoimintaa; on tyytyväinen luonnonmukaisen vesiviljelyn parhaiden käytäntöjen ja innovaatioiden vaihtamiseen tarkoitettuun avoimeen koordinoitimenetelmään;

65. korostaa, että innovointi, mukaan lukien vesiviljelyn eri muodot, on kehittynyt sen jälkeen, kun luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskeva asetus hyväksyttiin; huomauttaa tässä yhteydessä, että tietyt säännökset, kuten lisääntymistä koskevat säännökset, eivät juurikaan sovellu kehitettyihin uusiin innovatiivisiin ja kestäviin vesiviljelymenetelmiin; kehottaa komissiota arvioimaan tätä asetusta vastaavasti ja esittämään tarvittavat tarkistukset;
66. kehottaa komissiota analysoimaan, miten luonnonmukaista vesiviljelyä koskevia sääntöjä tulkitaan, pannaan täytäntöön ja valvotaan kussakin jäsenvaltiossa; kehottaa komissiota julkaisemaan jäsenvaltioille, todentamisviranomaisille ja kalanviljelijöille tarkoitetut suuntaviivat, joilla pyritään vähentämään luonnonmukaista tuotantoa koskevan asetuksen täytäntöönpanon epäyhtenäisyyttä ja jotka perustuvat kyseisen analyysin päätelmiin;
67. kehottaa painokkaasti komissiota harkitsemaan sitä, että luonnonmukaisen vesiviljelyalan uusien tulokkaiden sallittaisiin jälleen käyttää viiden vuoden siirtymäkauden ajan 30 prosentissa päivittäisestä kalajauhon ja kalaöljyn päiväannoksesta muita kuin luonnonmukaisen vesiviljelyn leikkuujätteitä tai ihmisravinnoksi pyydetyn kalan leikkuujätteitä, jotka ovat peräisin kestävästä EU:n kalastustuotteista, kun otetaan huomioon tämän myönteinen vaikutus kiertotalouteen ja vaikutus välttämättömänä tukitoimenpiteenä, koska luonnonmukaista rehua on saatavilla heikosti ja se on kallista; kehottaa komissiota harkitsemaan myös aivolisäkehormonien avulla lisääntyneiden lajien (jotka eivät ehkä luonnollisesti kude Euroopassa) ja sekaviljelykäytännöissä muiden viljely-ympäristön troofisten ekolokeroiden hyödyntämiseksi käytettyjen lajien käyttöä ja edistämään näin hiilen sitomista, lieventämään rehevöitymistä, lisäämään altaiden yleistä tuottavuutta ja vähentämään kalanviljelyn ravinnekuormitusta;
68. korostaa, että EU:n luomuviljelijöille on luotava tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa samalla tavalla kuin tuoduille luomutuotteille soveltamalla samoja sääntöjä ja tarjoamalla samanlaista tukea sekä yhdenmukaistamalla luonnonmukaisessa vesiviljelyssä ja luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa esiintyvien tautien hoitoa;
69. muistuttaa, että parlamentin päätöslauselmassa aiheesta ”Tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet” ehdotetaan 92:ta toimea EU:n vesiviljelyn mahdollisuuksien hyödyntämiseksi seuraavin keinoin: hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen; muiden alojen kanssa tapahtuvan vuorovaikutuksen tasavertaisuus; EU:n vesiviljelyn kilpailukykyyn parantaminen unionin rajojen sisä- ja ulkopuolella; kuluttajille suunnatun tiedottamisen parantaminen; eläinten hyvinvoinnin varmistaminen ja eläinlääkkeiden saatavuus; myyminen edistämiskampanjoiden ja viestinnän kehittäminen; tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen; koulutuksen ja työllisyyden edistäminen; EU:n vesiviljelyalan kestävyiden parantaminen; riittävän rahoituksen varmistaminen EMKR:n ja muiden rakennerahastojen kautta ja sopusointuinen symbioosi kalatalouden kanssa; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa näiden toimien toteuttamiseksi;
70. huomauttaa, että pyyntikalastuksen ja vesiviljelyn välinen konflikti ei ole mielekäs nykyisessä tilanteessa, jossa merituotteiden kysyntä kasvaa samalla kun luonnonvaraisiin kalakantoihin kohdistuva paine alkaa vähitellen vähentyä unionissa, ja korostaa, että nämä kaksi toimintaa täydentävät toisiaan;

71. korostaa, että vesiviljelyn sekä säilyke- ja jalostusalan välinen yhteistyö voi tuottaa merkittävää lisäarvoa vesiviljelytuotteille, jos yhteistyö toteutetaan synergiassa ja sillä edistetään molempia toimintoja;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja yhteisen kalastuspolitiikan neuvoantaville toimikunnille.